

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

16. De glorioso S. Ioannis Baptistæ Martyrio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

lorum: non itaque ad amplectendam doctrinam permouerentur præcipuè formidine pænæ, aut temporaliû commodorum intuitu, sed ob promissum regnû cœlorum. *Tertium*, quod hoc totum facillè esset ac peruiû, & iucundum; quia regnû ipsum cœlorû propè iam esset, author videlicet gratiæ, qui cœlorum esset portus referaturus, mediâq; iucunda & efficacia ad ingrediendum collaturus, sicut re ipsa iam ea offerre incipiebat. O Rex cœlestis, qui gloriosum adeo regnum in hunc mundum intrulisti, adiuua me, vt illud expugnare rapereque valeam: qui dixisti. *c A diebus Ioannis Baptista, qui illud prædicare cœperat, Regnum cœlorum vim pati, & violentos illud rapere. Da mihi, Domine, tantum roboris, quod adeo pretiosam Margaritam ego rapiam, quandoquidem tu, qui eius es Dominus, congaudes, quod omnes illam rapiant, ac ita ditescant.*

c Matt. 11.
12.

MEDITATIO XVI.
DE GLORIOSO B. IOANNIS
BAPTISTÆ Martyrio.

PUNCTVM I.

a Matt. 6.17
Matt. 14.4.

V M a duxisset Herodes uxorem
Philippi fratris sui, dicebat illi Io-
annes: Non licet tibi habere ux-
orem fratris tui.

I.

CONSIDERANDA hic primûm

est.

est noui huius Heliæ fortitudo & zelus, qui
 etsi consuetudine & familiaritate magna He-
 rodi coniunctus esset. (b *Herodes enim, ait S. b Marc. 6.*
Marcus, metuebat Ioannem, sciens eum virum 20.
iustum & sanctum, & custodiebat eum, & au-
dito eo multa faciebat, & libenter eum audie-
bat) grauius tamen publicum eius & scan-
 dalosum peccatum increpabat, quamuis non
 ignoraret eius se amicitiam & consuetudinem
 amissurum. Veri enim honorem Dei zelantes,
 nihili faciunt Regis terreni gratiam amitte-
 re, ne cœlestis Regis gratiam in discrimen
 adducant, & licet Ioanni esset nota Herodis
 crudelitas, multoque magis Herodiadis, quæ
 ob huiusmodi increpationes eum è medio
 tollere cupiebat, non tamen ipse propterea
 timuit, aut à muneris sui prosecutione desti-
 tit, sed cuius periculo damnoque, quod eue-
 nire sibi posset, se ipsum exposuit: in quo infi-
 gnem animi fortitudinē constantiamque ostendit:
 nec e arundinē aliquā vento agitātā se esse, c *Matt. 11. 7*
 sed d *columnā ferream & murū æreum*, quia. n *d Hier. 1. 18.*
 nec proprium honorē nec vitam amabat, ni-
 hili eam perdere faciebat, nec minas villas cu-
 rabat: Sed e *quasi leo confidens absque terrore* c *Prov. 28. 1*
erat. Ex quo exemplo firma concipiam forti-
 tudinem & animi constantiam Sancti huius
 Præcursoris imitandi proposita, abiiciens à
 me nimium inconstantium huius mundi re-
 rum amorem, ex quo facile oritur, ut arundi-
 nis instar quouis tentationis vento à bene
 propositis dimouear.

PUNCTVM II.

a Luc 3. 29.

b Matt. 14. 3

c Marc. 6. 17

Herodes adiecit a & hoc super omnia, que fecerat, mala; & b tenuit Ioannem & alligauit ac c vinxit eum, & inclusit in carcerem.

I.

CONSIDERANDVM hîc, Christum Dominum hanc tribulationem S. Ioanni etiam amicissimo permisisse; quia eo vsq; omnia illi feliciter euenerant, honorabatur enim ab omnibus, laudabatur, obediebatur ei: oportebat autem eum reliquorum Prophetarum, iustorumque, qui futuri sunt more, per viam tribulationum & persecutionum pertransire: vt ad imitationem Iobi, sicut in prosperitate excellentes suas virtutes ostenderat; ita etiam faceret in aduersitate, & vt aurum in fornace magis magisque purificaretur, & gloriæ suæ coronam excellenti sua patientia adaugeret. Ex quo magnam persecutionum laborumque propter iustitiam exantlatorum opinionem & æstimationem hauriam: etsi enim illi hominum iudicio sint pœnæ, mali que censeantur, in oculis tamen Dei præmia potiùs, quibus in hac vita sibi charissimos ad maiorem coronam exercet, iudicantur: ideoque dicit, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, quoniam ipsorum est Regnum celorum.

d Matt. 5. 10

II.

DEINDE modus est perpendendus, quo ipse S. Ioannes eam tribulationem pertulit. Est enim par credere, cû accederent ministri, qui

illum

illum caperent, nec fugâ nec latebris aliquibus sibi consuluisse: sed potiùs eis occurriffe, seque, vt caperetur, obtuliffe: exultasse que, cùm se catenis ligari videret, nõ minùs quàm postea fecit S. Paulus; eo quòd videret ab aliis se etiam iuuari ad carnis suæ, quam ipse odio Sancto prosequabatur, mortificationem. Carcerem porrò ipsum in Oratorium conuertit, noctes ipsas in oratione & contemplatione expendens, sicut in deserto antea facere consueuerat: dies verò expendebat in discipulis alijsque vinctis erudiendis: inde enim discipulos suos ad Christum misit, petens, non se à carcere, sed ipsos à crassa, qua tenebantur ignorantia, liberari.

DEMYM, qui Præcursoris Christi officio in mundo perfunctus iam esset, cupiebat dissolui, vt eodẽ munere apud Sanctos, qui in Lybbo detinebantur posset, fungi, iustis illis prænuntians, in proximo esse redemptionem ipsorum: quamobrem hilari omnino animo ipsam mortem in dies expectabat: nam voluntatis diuinę tanquam Propheta conscius erat, & depositionem corporis sui non procul esse nouerat. O anima mea, cõgaudeas sancto huic Præcursori in hac tribulatione, d *Sciens quòd tribulatio patientiam operatur; patientia autem probationem; probatio verò spem: spes autem non cõfundit, aut decipit: qui enim hac ratione patiuntur, charitas Dei diffusa est in cordibus eorum per Spiritum S. qui datus est eis, pignus æternæ vitæ.*

III.

d Rom. 5. 5.

PVNC.

PUNCTUM III.

aMatc. 8. 21

CVM a dies opportunus accidisset, Herodes Natalis sui cœnam fecit principibus & tribunis & primis Galilææ. Cumq; introisset filia ipsius Herodiadis, & saltasset, & placuisset Herodi, simulq; recumbentibus: rex ait puella, Pete à me quod vis: & dabo tibi. & iuravit illi, quia quicquid petieris, dabo tibi, licet dimidium regni mei. Quæ à matre inducta, petijt caput Ioannis in disco: rex et si contristatus, propter iusturandum tamen & simul discumbentes noluit eam cōtristare; sed, misso spiculatore præcepit afferi caput eius in disco, & dedit illud puella, & puella dedit matri suæ.

I.

PERPENDE hîc satanæ altum & crudelitatem, quam per tyrannum Herodem exercuit, omnium vitiorû aciem congregans, ut caput Ioânis amputaretur, in odiû clarissimarû eius virtutû. Nam ingluuiem in conuiuio, aduersus Præcursoris temperantiam arthauit; Herodiadis luxuriã, aduersus eius vitæ castimoniam & puritatem; puellæ leuitatem, aduersus eius modestiã; inanem cōuiuuarum gloriã, aduersus eius grauitatem; Herodis prodigalitatem, & iactantiam in promittêdo etiam dimidio regno ob leuissimam ex saltatiõe haustam voluptatem, contra eius paupertatem & humilitatē: Ac deniq; crudelitas, fictio, fraus, infidelitas, falsaq; ob iuramentum religio, insurrexerunt aduersus mansuetudinē, sinceritatē, veritatem, & perfectissimam sanctissimam

huius

huius viri religionem. Ex quo aduertam, qua
 ratione Dæmon per vitia bellū aduersus vir-
 tutes moueat: qui tamen nō pręualebit aduer-
 sus verē studiosos, qui solida in virtute fun-
 damenta iecerunt. Quare magna animi forti-
 tudine statuam *b serpentis huius caput conte-*
rere, etiam si meum ab eodē præcidatur: etsi e-
 nim caput à corpore secet, non me tamen à
 capite meo Christo, in quo totū bonum meū
 repositum habeo, separabit. O I E S V dulcissi-
 me, *c caput corporis Ecclesia. qui in omnibus pri-*
matum tenes, eum, quæso, mihi spiritus feruo-
 rem largire, vt neque *d tribulatio, neq; angu-*
stia, neq; periculum, nec persecutio, neque ipsa
mors à charitate tua vel ad momētum *separet*.
 Adiua me, vt ita in militante Ecclesia pro
 seruitio & gloria tua pugnem; vt ad trium-
 phantem perueniam, in qua tecum regnem in
 æternum. Amen.

LICEBIT etiam tam peccati quàm peccato-
 ris, qui fræna sibi laxare incipit, conditionem
 moresq; perpẽdere: quod videlicet ruat sēper
 in peius. *neque enim mysterio vacare censen-*
dum est, quod S. Lucas huic adiecit historię: *c Luc. 9. 20.*
Harodes ADIECIT & hoc super omnia, qua
fecerat mala, vt Ioannem includeret in carce-
rem, & præter hoc alia sine dubio adiecit mul-
ta peccata in illo conuiuio: vt in ipso imple-
retur illud Davidis: f Superbia eorū, qui te ode-
runt, ascendit semper. Primū enim ad Ioan-
 nis increpationē aures obturauit; eundem po-
 stea inclusit ac vinxit in carcerem; ac deinde

astu-

b Gen. 3. 25.

c Col. 2. 12.

d Rom. 8. 35.

c Luc. 9. 20.

f Psal. 73. 23.

atutissimæ vulpis instar, falsæ religionis prætextu, ne iusiurandum, quod malè fecerat, violare videretur, decollauit. Ad cuius imitationem ego, qui aliquando diuinæ gratiæ, quæ per Ioannem significatur, familiariter coniunctus eram, libenter diuinas inspirationes auscultans, postea paulatim eisdem resistere incepti, ac meis deinde affectibus & animi perturbationibus dans locum, in carcerem gratiam eam includo, ac denique peccatis admissis, eam iugulo, adiiciens quotidie plura peioraque prioribus, factum quasi in eis diem agens, vel etiam religionem violari fingens, nisi ea perpetrem. Ex quibus omnibus discam principiis malis obstare; & præcipuè admonitionem & increpationem humili gratoque animo suscipere: non enim hoc prædestinati à reprobis reprobis distant, quòd hi peccent, illi non peccent: sed quòd illi tandem correptionem amplectentes sicut *g David* emendantur; hi verò eandem vt *h Saul* repellunt; iramque suam in corripientes ipsos conuertunt, sicut etiam Herodes, vsque ad lapsum in profundum malitiæ, & abyssum inferni.

g 2. Reg. 12.
13.
h 1. Reg. 15.
30.

PUNCTVM IV.

HERODES, misso speculatore, præcepit adferri caput Ioannis in disco; & dedit illud puella, & puella dedit matri suæ.

I. Hic perpendendum primùm, quanta animi voluptate S. Ioannes sententiam mortis excepit, cum ei fuit promulgata; exultauit enim

enim

enim animo, quod in tali causa vitam amitteret; suamque voluntatem diuinæ omnino, quæ id ita disponebat, subiecit. Estque fas credere, sicut Christus ipse in solenni die Paschatis mori voluit, ut vel hac ratione animi sui ad vitam pro hominibus exponendam promptitudinem ostenderet; ita voluisse, ut S. Iohannes in die solennis conuiuij moreretur, ut appareret, lauti conuiuij loco se habere, pro iustitia mori & veritate.

CREDENDVM quoque est, flexis ipsum genibus orationem fecisse, primum pro suis persecutoribus; ac dixisse: Dimitte illis Domine, quia passione excæcati, nesciunt quid agant: & mox pro suis etiam discipulis; ac demum pro seipso, spiritum suum in Dei manus commendando: sicque forti animo caput suum obrulit præcidendum: & si quo fortè dolore afficiebatur, is nõ erat propterea, quod vitam amitteret; sed quòd mors non esset acerbior, quòd amplius in obsequium dilecti sui pateretur.

TERTIO considerare licet, quanto honore sanctissima illa anima ad Abrahamæ sinum ducta fuerit: si enim ad pauperis a *Lazari* deducendam, multi *Angeli* venerunt, quot milia ad tanti Præcursoris comitandam venisse par est credere? & si b *multi in eius natiuitate* (quod Angelus Zachariæ parenti futurum prædixerat) *gausi sunt*, quid fecisse credendi sunt illi iusti, qui in Lybbo detinebantur? quanto gaudio eos perfusos existimabimus

III. part Medit.

P

ex

II.

III.

a Luc. 16. 22

b Luc. 1. 14.

ex eius præsentia, qui tam certa recentiaque illis de Messia, quem ipsi tantis desideriis tanto tempore expectabant, noua referret.

IV.

HINC gradum faciam ad gloriæ magnitudinem contemplandam, qua nunc in cœlo, tanquam præmio tot præstantiam obsequiorum perfruitur, quæ ab instanti suæ in utero materno sanctificationis, ad illud quo in carcere decollatus est, Christo Domino præstitit. Nam etsi breuis eius vita fuerit, (vt quæ trigessimum tertium annum non exæfferit) merita tamen ob insignem, qui in eius vitæ decursu cernitur, feruorem, fuerunt ingentia: Quem propterea idem CHRISTVS Dominus, ad vnum ex altissimis in cœlo thronis inter supremos Seraphinos euexit; tribusque Laureolis & Coronis Virginis, Doctõris, ac Martyris decorauit; imò bis martyr, cum quòd paupertate, castitate, continuataque carnis suæ mortificatione toto vitæ tempore martyrium sustinuerit; tum quòd vitam pro testimonio veritatis, effuso sanguine, finierit; & in die nouissimo ob relicta sua omnia Christi amore sedebit in gloriosa sede sicut Apostoli, ad duodecim Tribus Israel & totum ipsum mundum iudicandum. O Præcursor Sancte congaudeo de tanta ista tua exaltatione! Felix fuisti in natiuitate; felicior in vita; & in morte adhuc felicior; sed in gloria felicissimus, quam tali vita tali que morte es consecutus. Felicia obsequia quæ Christo Domino præstitisti! felices labores, quos co-

lerasti;

lerasti; quæ felicia adeo præmia & coronas
sunt sortiti, & quandoquidem tanta est felici-
tas tua, ora Dominum, vt mihi concedat, vi-
tam tuam imitari, vt gloriæ etiam tuæ partem
obtineam. Amen.

ULTIMÒ considerandum, Herodem, Hero-
diam, & filiam eius hodie quidem de viro san-
ctissimo & eius capite triumphasse: Sed non
ita multò post, Dei iustitiâ superueniente, om-
nes tres miserè vitam finiuisse, & locum in
eis sententiam illam Iob habuisse: *c Tenent c Iob. 21. 12.*
tympanum & cit haram, & gaudent ad sonitum
organi: Ducunt in bonis dies suos, & in puncto
ad inferna descendunt. Propterea enim Da-
uid ait: *d Mors peccatorum pessima,* non in *d Psal. 39. 22*
conspectu Dei tantum; sed in oculis etiam
hominum, superueniente illis infelici mor-
tis genere, ob admissa in vita peccata. Qua-
re comparatione vitæ mortisque S. Ioannis
in Dei conspectu preciosæ, ad infelicem
inimicorum eius vitam & mortem, præferam
Ioannis morte mori, quam Herodis impe-
rio regnare: siquidem nunc Herodes hor-
rendis sine spe remedij tormentis crucia-
tur; Ioannes verò inenarrabilibus &
nunquam finiendis gaudiis
regnat.